

Lars Fix, Falun

Är hydrofobikernas motsats. En dyrkare av vatten. Varken han eller vetenskapen vet varför, men det har följt honom i över 30 år.

Fruset också.

Och där börjar historien.

En dag för tio år sedan kom han åkande längs strandvägen och såg några småungar och en förälder skotta en isbana på Runn. Han erbjöd sin hjälp och hämtade fyrhjulingen. Banan blev en halv kilometer och omåttligt populär.

Sedan blev den längre, och längre, och längre... Som längst blev den 60 kilometer. Han tyckte inte om att åka skridskor, men att vara på isen – var himmelriket. I dag är Runns is ett utflyktsmål för tusentals skridskoälskare.

Nu till någonting blötare.

En annan dag, 30 år tillbaka i tiden, just när han smittats av evolutionens krumsprång, blev han medlem i Bad-Boys.

Ett 80-tal badpojkar från 45-årsåldern och uppåt som badar, leker och tävlar varje lördag kl 07.00 på Lugnets simhall.

”Säja vad man vill, säger han, här råder en makalös kamratanda, här blir männen pojkar igen, 20-30 år yngre.

Och badringar är favoriten.”

”Fixen” – en vattenälskare i alla dess former.

Rolf "Dajmen" Sjö, Falun

"Tänk dig, säger han, en vägg som är 96 meter bred och som sträcker sig över 4000 mil upp i himlen. En vanlig husväggs bredd hade nått ända upp till månen. Så mycket rödfärg har det utvunnits ur Falu koppargruva. Fy fan, det är stort!"

Dajmen alltså.
Kraftkarl med nävar som dasslock.
Bandyfantast och gaphals på läktaren.
En blick som skär i pansar.
Om Falu Rödfärg pratar han med kärlek,
passion och en kunskap av Guds nåde.
27 år i branschen.
Han om någon är välimpregnerad.

Peter Karlsson, Grycksbo

Artisten, musikern, estradören, bilmörden...
skäggstubben, lyckliga fåror längs kinderna,
pliret i blicken.

Och Blå Grodorna.

Utsålda hus på Scalateatern i Stockholm.

I Grycksbo en Morgan i garaget och en Grälle
på åkern.

-Nu åker vi en tur säger han!

Med en stridsvagns sensibilitet plöjer sig hans
Land Rover -64 genom snödrivorna på väg upp
till torpet utanför Grycksbo. Snökedjor på fram-
hjulen och dieselmotor.

-Den bästa Land Rover jag haft, säger han.

-Jag förstår, säger jag, utan att förstå varför. Men
det är en sjuhelsikes lekstuga och vi skrattar så
det överröstar den engelska mekaniken.

Sedan dricker vi kaffe.

Och jag inbjuds i en och annan skröna, en per-
sonlig anekdot, i engelska bilar, om inspiration
och lust och kärlek. Om möten.

Två män på varsin pinnstol i en stuga i skogen.
Italienskt snabbkaffe. Snön viner över sjön.
Landrovern vilar. Det är långt till Scalateatern.

M_{ayny} Michaelsson och F_{ingal}, Falun

Skönheten och odjuret.

Primadonnan och clownen.

Hon är revy, teater, musikal, tv och film.

Han är clown, sagoberättare, skådespelare och om man ljuger lite så är han också musiker.

Den gemensamma nämnaren är att de älskar att underhålla, roa, väcka känslor.

Och de gillar varandra.

Skarpt...

Karl-Erik Hedberg,
handpappersmakare, Grycksbo.

Rörelsen, känslan, blicken. Allt sitter som en smäck efter miljoner och åter miljoner upp-
repningar. Exakt! Plus minus ett gram, så
mycket får det skilja, inte mer.

Det ryktas att det finns två, men troligen bara
en i Sverige, som har denna hundra procentiga
fingertoppskänsla som tar en livstid att lära.

Handpappersmakare.

På Grycksbo pappersbruk står han.

Pensionerad, men kommer ändå in två, tre
gångar i veckan.

Blygsam dessutom.

Erik Cederberg

Han tränar mellan tre och nio timmar om dagen. Skrubbsår i händerna, stukningar och småblessyrer hör till.

Tricking är en sport för de våghalsiga.
En blandning av kampsport och akrobatik.

Sommaren 2010 ska han delta i "The world championship of performing arts".
Ett världsmästerskap i talang, i Hollywood, USA.

75000 ansökte.

1200 blev kvalificerade.

Erik från Falun var en av dem.

Josefina Orr och Ann-Charlotte Stüffe, frisörer, Falun.

Det perfekta entreprenörsförhållandet.

Två motsatser.

Den ena är vit i själen och gillar norrland och snöfall och
älvar och änglar och blommiga färger...

Den andra är svart som synden och gillar mörka kyrko-
gårdar och korpar och vampyrer och tatueringar...

En fusion av ängeln och vampyren har gett ett oanat
kreativt glidmedel.

Ensamma har de känt sig färglösa.

Tillsammans har de kompletterat varandra.

Tillsammans har de brutit ny framgångsrik mark.

Tillsammans kan de spräcka kokosnötter med ögonen...

Abbe Bergman

Vice President, Arctic Warriors, Svärdsjö.

Arctic Warriors – det låter som något man borde passa sig för...

Abbe har stora svarta ringar i öronen, rakat huvud med en tatuering på skalpen, broderad skinnpaj och en dödskallesflagga i flaggstängen mitt på gårdsplan. Motorcykeln är en Harley.

Naturligtvis!

Klubben startade 2003 och har sex medlemmar. Namnet kommer från att de alla gjort lumpen i norrland.

Så borde allmänheten skaka av rädsla?

-Nej knappast, säger han, vi är vanliga rekorderliga helylleskillar med familj och fast jobb, men som tycker om att se lite fräna och tuffa ut utan att syssla med kriminalitet. Att synas helt enkelt, utan att behöva åka runt i orange signalvästar. Vi hjälper gärna gamla tanter över gatan men sysslar inte med majstångsresning –if you know what i mean...

Livet ska va rock´roll för tusan, rock, öl och köra hoj, men inte nödvändigtvis i den kombinationen.

En iskall krigare har talat!

Lasse Arnheim, Falun.

Lasse lever i allra högsta grad i nutid, men.. eftersom hans ansikte, själ och kunskap tycks vara som mejslade ur berget, så förflyttar vi honom 140 år tillbaks i tiden.

Alltså.

Året är 1873. Djupet 152 meter. Temperaturen 4–5 grader. I gruvgångarna ligger en doft av fuktigt trä med en bismak av svavel. Han bär storväst och läderstövlar, i handen en lampa med stearinljus.

-Måtte den inte slockna, tänker han, då kan man möta Fan själv, eller självaste gruvfrun, och det vore illa, då kan klockan vara slagen.

Han håller sig tyst, svär inte, visslar inte, sjunger inte heller, det skulle inte gruvfrun tillåta.

Sedan sätter han sig ner och inspekterar stötan, på väggen rinner det gulbruna slammet som är själva råvaran till Falu rödfärg. På håll hörs släggor som slår, kärror om knarrar och svartkrutets dån. Ovan jord är det vinter och nästan 30 grader kallt.

Han är 45 år. Redan i 5–6 åldern började han sortera malm, och sedan tonåren har han tillbringat större delen av sitt liv under jord, och så kommer det att fortsätta livet ut, tills den dagen kroppen säger stopp.

Men han har det rätt så bra, trots allt. Hyfsat betalt. Drygt två kronor i dagpenning. Jobbet som stigare, dvs. en förman som kan gruvan, hittar alla vindlar och passager, i flera mil gruvgångar som finns under Falu stad, har gjort att han har jobbat ihop någon slags värdighet, eller rättighet om man vill se det så. På 30 år har han jobbat ihop till ett eget hus på Elsborg, två rum, dass på gården, men ännu ingen egen brunn. Han har fru och fem barn och ingen svälter, kan unna sig en brännvinsslurk på lördagskväll och går alltid i kyrkan på söndag.

Men han äger något mer, en känsla av att tillhöra något som är större än han själv. Han har blivit en del av gruvan, han har blivit ett med berget.

Ulf Magnusson, jazzmusiker, Ryggen.

En vildvuxen trädgård.
En vildvuxen man.
Musikern, filosofen, konstnären.
Skit under naglarna och jazz i blodet.
Vindsnurrorna berättar att det blåser från
sydväst.

Ulf Magnusson, en av de många som inte gjort
sig ett namn på hemmaplan.

-Jag hatar musik, säger han, skvalmusik.

-Okey!

-Musik är som att bygga ett hus, förstår du. Det
gäller att ha ett riktigt fundament, en riktig
stomme så det står stadigt. Sedan kan man spika
panel och blaska på med färg. Rytmen och bas-
tonerna måste ligga stadigt i botten annars blir
det anskit av alltihop.

-Yes sir!

Han klappar på instrumentet och vi ler i
samförstånd.

-Vad vill du höra, frågar han?

-En blues, säger jag.

Och blues det blir.

Jag sitter i dikeskanten och applåderar.

Håkan Andersson, bonde, Puttbo.

Samt.

Rocky och Terro.

Två kraftfulla ardenner.

Tillsammans väger de nästan två ton.

Tillsammans äger de 30 fullvuxna mäns styrka.

Ibland, precis efter gryningen, rider Håkan bar-
backa ner till sjön.

Inte för nyttan.

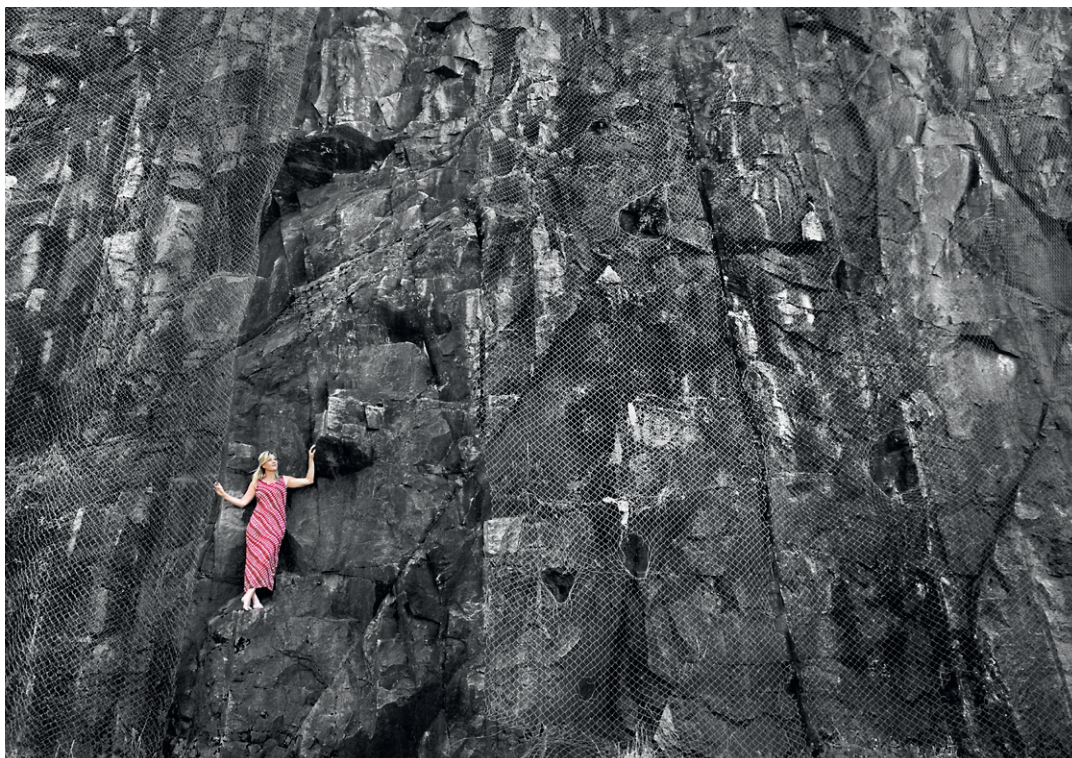
Utän bara för den häftiga känslans skull...

Jocke Hultman, tatuere, Falun

Det står LOVE på fingrarna.
Tatueringen på halsen är en hyllning och struphuvudet är en välsignelse till barnen och familjen.
På bröstet och ryggen sitter Buddha.
På revbenen är det en Borneoros – för hans inre utveckling.
Resten av kroppen är en dagbok av tatueringar över resorna i världen.

Våren 2010 blev han världsmästare i maraton-tatuering.
48 timmar och 15 minuter.
För detta blev han inskriven i Guinness rekordbok.
Och en dokumentär i Discovery channel.
Dessutom.
Europas svar på Miami och LA Ink kommer att läggas i Köpenhamn.
Och i hans egen studio i Falun.
Temple of art på Slaggatan.
Lägg det på minnet.
Snart är det känt i hela världen!

Gunilla Wikström, programledare, Falun.

Vi är vana att se henne som nyhetsuppläsare på SVT Gävle/Dala.

Hon är van att syna av folk i ögonen.

Nu är det ombytta roller...

Bokstavligt är hon stadig som en klippa. Pragmatisk, orädd och ett självförtroende av Guds nåde. Hon vill hela tiden klättra, se det möjliga i det omöjliga, tänja på gränserna, skjuta in de adrenalina kickarna i kroppens alla skrymslen.

Barndomen var tvärtom.

Rädd för att prata, rädd för att synas.

Sedan kom revolten.

Idrotten kom som ett brev på posten. Och fysiska utmaningar.

New York maraton, svenska klassikern.

Idrotten blev en inkörsport till bekräftelse, att bli älskad och sedd.

Det tog henne in i arbetslivets skoningslösa, och tuffa mansvärld.

Hittills har hon klarat sina utmaningar.

Och klättringen fortsätter...

Ellen Westling, 106 år, Övertånger.

-Jag är ful och gammal och glömsk, ja inte ett dugg kommer jag ihåg!

Så var hennes första ord när vi möttes, och det visade sig stämma dåligt.

-106 ofattbara år, tänkte jag, och håret reste sig på armarna...

Ellen hör dåligt och är lite yr i mössan ibland, men hon bor själv, reder sig själv, och äter inga mediciner.

-Inte behöver jag någon hemtjänst inte, säger hon, men de kommer hit lik förbaskat.

Sedan börjar hon berätta.

Om händelser som utspelade sig före första världskriget, om en hård och bister verklighet och kampen för överlevnad, om byns innevånare som dog som flugor av spanska sjukan, om att sitta panelhöna i ladan när det bjöds till dans.

Och håret reste sig på armarna igen.

-Det blev ett riktigt äventyr det här, säger hon.

Ja Ellen, ett riktigt, riktigt stort äventyr...

-Jag har alltid varit gammal, säger hon, så känns det. Jag har suttit i lagårn och tagit hand om korna större delen av mitt liv.

-Hur har du blivit så gammal, frågar jag?

-Jag har ett starkt hjärta, säger hon, och jag vet inte varför, och inte är det genetiskt, det kan jag säga dig unge man, mamma blev 71 och pappa 56.

-Inget brännvin och tobak?

-Nej, Gud bevars, det var inte anständigt att kvinnfolk spökade ut sig med sådant. Lite brännvin på en sockerbit, det var allt, hi,hi.

Sedan fotograferar vi.

Och hon skrattar, ja Gud som hon skrattar, vi skrattar.

Åt livet, åt döden, åt historierna.

Sheyma Sheikhnur,
kvinnorättskämpe, Somalia/Falun.

Skratt inger hopp!

Så hon skrattar, hjärtligt och länge. Men någonstans djupt i hennes ögon syns ändå den där svärtan som berättar om en sorg, en hjälplöshet, och ett mörker så ofantligt stort att en normal människa aldrig skulle hitta ut till ljuset igen...

En dag, när det blir fred i hennes hemland, ska hon återvända och lära ut unga kvinnors rättigheter. Kvinnor som blir könsstympade, kränkta, bortgifta...
Till kvinnor som har rätt att leva ett fritt liv.

Anna Lindén, svensklärare, Falun.

Hon är motsatsernas kvinna.
Från det svarta oåtkomliga till det närvarande
ljusa.
Och jobbar med muslimska kvinnor.

En dag tog hon ut de beslöjade till en stuga i
skogen, drog
för gardinerna och låste dörren.
Och vips!
Slöjorna åkte av,
och förändringen blev alldeles underbart total.
Kvinnor mot kvinnor, alla glada, dansande,
sjungande.
Ett par timmars befrielse.
Avskärmade från omvärldens ögon.

Ellinor Samuelsson, Skuggarvet.

Det är något med gången.
Man kan se på långt håll att hon är en balett-
dansös.
Utåt med fötterna.
Som en pingvin.

Hon är konstnärlig ledare och balettpedagog
på dansutbildningen vid musikkonservatoriet i
Falun.
En av de drivande i stora Daldansen.
Hennes utbildning är lika lång som en läkares,
och är en av de få som utexaminerats som balett-
dansös vid Kungliga Svenska balettskolan.

-En del springer, säger hon, några blir advokater,
andra blir sjuksyrror. Jag har dansat mig genom
livet. Det är inte många som förstår det, dans-
språket är som hieroglyfer, obegripligt, men mitt
kroppsliga modersmål.
Och passion.
Djup, innerlig, ofattbar passion!

S abaton, Falun.

De svävar högre än de flesta heavy metal band från Sverige.

11 år på nacken och en exportprodukt av sällan skådat slag.

Bokstavligt ligger hela världen för deras fötter.

Sabatons låtar är inspirerade av olika slag i krig, främst från andra världskriget.

Power metal, trash metal.

Nya skivan heter Coat of arms.

Snubbar med bra balans – dessutom.

Sanna och Jenny Kallur, Falun

Två systrar med ofantligt mycket spring i benen. Korta, explosiva muskelfibrer.

0–100 på ett dussin sekunder.

Av jordens 3,3 miljarder kvinnor är det inte många som hänger med när det är allvar.

Inte många män heller för den delen.

Som två gasellantiloper tar de även Faluns sommarängar i besittning.

Charlotta Erlandsdotter
klassisk pianist, Falun

17 år och eldfångt hår.
Begåvad klassisk pianist.
Spelar tre timmar om dagen.
Studerar på musikkonservatoriet i Falun.
Schumann, Chopin, Debussy...
Och allt annat som kommer i hennes väg.
Det är bredden som räknas under utbildningen.

Om 15-20 år är hon fullfjädrad.
Och visst, det vore underbart att spela
på världens stora arenor.
Svårt, men inte omöjligt!

Nils Säfström,
skribent och skogsman, Falun.

Han har skrivit om Dalabönderna och Kopparberget.
Han har tillbringat mer tid i skog och mark än de flesta.
Han är naturen personifierad.
Han är 88 år.

-Det är synd och skam, säger han, att gemene man inte känner till vilka storslagna naturområden vi har i Kommunen. Gammelskogar som inte sett en yxa sedan början av 1800-talet, platser där solljuset inte nått marken på över 100 år. Man undrar ibland om det är dröm eller verklighet.

Vi står stilla i den mäktiga skogen och lyssnar på hackspettarna och jag tänker att blir jag hackspett i mitt nästa liv så är det just här jag vill bo. Högst upp i en 30 meters torrfura!

-Nu ska jag ge en enkel rekommendation, säger han, till asfaltsfolket. Ge Er ut och vandra på någon av våra fantastiska leder. Ni kommer att upptäcka mer än ni trodde var möjligt, och samtidigt få en inblick i förfädernas hårda levnadsvillkor.

Bilden är tagen efter Vildmarksleden (35 Km).

T rädhusbarnen

Erik, Line, Cappe, Lotta och Alfons.
10 år och livet är oändligt.
Det är sommarlov och leken har bara börjat.
Praliner i fickan och bus i blicken.
Tv och internet är för tillfället utkonkurrerad av
den gamla almen.
Trädkojan är deras centrum i världen.
Större och häftigare än någon
vuxen kan fatta.

John Norén, modemedveten rockare, Falun.

Blickarna följer honom när han går gatan ner.

Några är nyfikna, en del beundrar detaljerna, några blir rädda.

Inte många vet vad han symboliserar.

Ena dagen svartrockare, den andra med zigenar-influenser, den tredje något blommigt.

I dag är han rock. Svartrock.

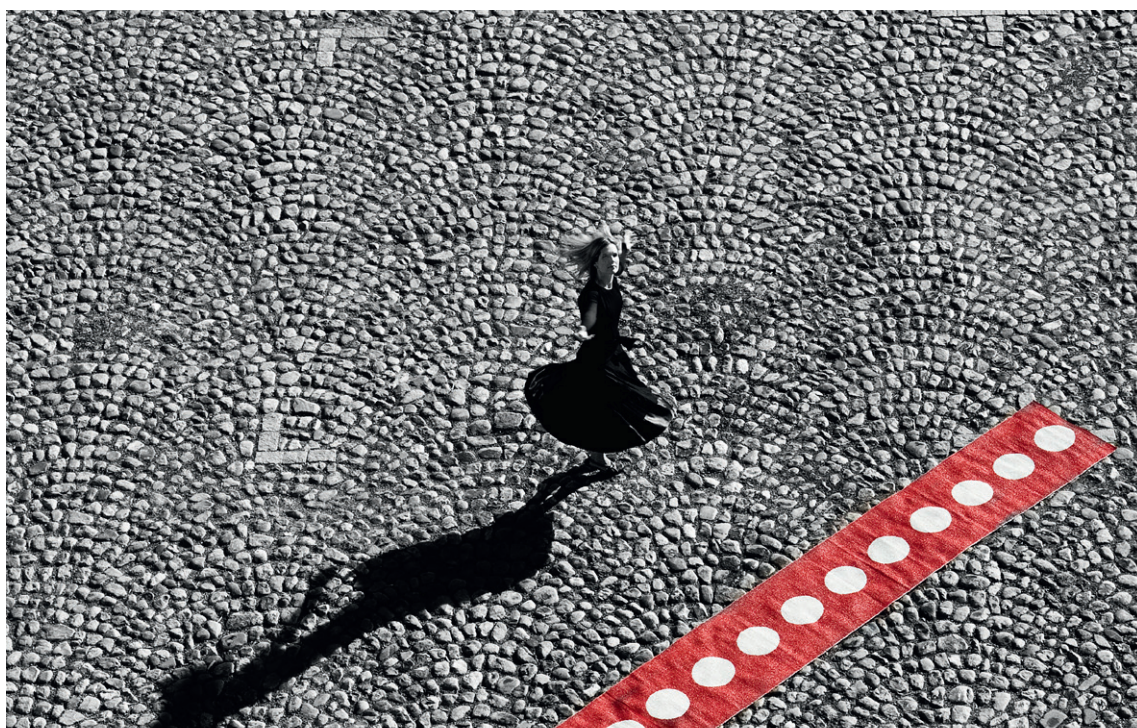
Här följer en förklaring till bilden:

Svartrock är en synonym för tidig goth, en term som bara används i Sverige. Stilen utkristalliserades från den aggressiva punken i början på 80-talet till en mer introspektiv, mörk tematik, med intellektuella influenser från gothisk litteratur. Denna subkultur inkluderar såväl musik, kläder som mode.

Falun är full av modemedveten ungdom.

Ungdomar fyllda med åsikter och varierande influenser. Se dom.

Håll korppluggarna öppna!

Lina Rickardsson, designer, Falun.

De flesta designers som lyckas göra sig ett namn, har också en speciell förmåga att kapa bort det överflödiga. Släta ut krusidullerna, och förfina det enkla.

Lina är en sådan.

Pappelinas plastmattor har blivit en succé världen över. Designen är så enkel att den kunde vara sprungen ur en treårings enkla parametrar. Och för detta har hon vunnit ett antal priser; b.l.a. Formexpriiset ”Formidabel” två gånger och ”Årets Matta” i tidningen Elle.

Priser är ett visst mått på framgång, en belöning, men det har också en svart baksida. Inga mattor är så kopierade som hennes. Dessutom säljs de till ett betydligt lägre pris.

-Det är skit samma, säger hon, vi har en svensk produkt med både design och tillverkning här i Dalarna. Det är inte fy skam, och ur en miljöaspekt så är jag med och räddar världen, och det känns alldeles ...underbart.

C

las Yngström, gitarrist och musiker.

Bilden ljuger!

Så var det någon som sa.

Och det stämmer exakt.

Mer rättvist skulle det vara om gitarren skar som laser genom folkmassorna i San Francisco, Memphis, Berlin, Stockholm eller någon annanstans i världen.

Stora arenor vore en rättvis bild.

Som den store världsgitarrist han är.

Men...

Det finns alltid en sky high limit.

Alla, även en ruin, behöver en dos av ett Jimi Hendrixsolo eller en ballad av Dylan innan läggdags.

Den ideella nyttan helgar medlen.

Främjar alltid musiklivet.

Bidrar till något större.

Allt enligt Yngström.

Karin, Falun

Karin har en lägenhet mitt i centrala Falun. Hon har stigit upp tidigt och stått länge vid fönstret, i spänd förväntan, och sett staden vakna.

-Det är max ett dygn kvar nu, säger hon, sedan kommer en ny Falubo till världen. Det blir en flicka, det känner jag på mig, och om ett par år kommer hon att leka där nere på gården med de andra ungarna. Fan, det är häftigt! Fattar du vilken cool stad Falun är att växa upp i? Det är likadant för mig, jag hade bara inte förstått det innan magen blev tjock.

13 timmar senare nedkom hon med en flicka på 3,8 kilo. Och nya ögonblick väntar...!